

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik IX * Številka 1 * Jesen/Zima 2008

UVODNIK

Dragi ustvarjalci in bralci Portoroških Ribic!

Spet smo skupaj! Hura! Nova številka glasila znova priča, da je življenje in delo na naši šoli vse prej kot dolgočasno. Doživetja, prigode in nezgode tega četrtertletja smo strnili v različne rubrike, kjer boste vsi našli nekaj zase.

Če ste rojeni pustolovci, vas bo zagotovo zanimalo, kje vse smo letos že bili. Med drugim smo bili v šoli v naravi, kjer smo doživeli nepozabne dogodivščine.

Pogovarjali smo se z učiteljico Marto, ki se je te dni upokojila. Tik pred svojim odhodom nam je povedala nekaj o svoji družini, poklicni poti in še marsikaj zanimivega. Ne spreglejte!

Strokovni delavci šole radi sodelujemo s starši naših učencev. Zavedamo se, da lahko le z roko v roki naredimo največ za otroke. Ljubitelji umetnosti boste navdušeni nad pesniškimi poskusi in likovnimi dosežki staršev, učencev in učiteljev, ki jih objavljamo na različnih straneh glasila!

V rubriki To smo mi so se predstavili predšolski otroci in učenci prvega razreda. Preberite, kako poteka njihov običajen delovni dan in kaj vse so počeli v jesenskih dneh.

Tokratni zadetek v polno so pisma otrok Dedku Mrazu. Obvezno branje! Če še niste pisali temu slavnemu možu, nikar ne odlašajte predolgo. Konec leta je pred vrati!

Čisto za konec pa še to:

*Novo leto naj prinese vsem nam dneve srečne,
naj nazadnje vsak spozna,
da le zdravje kaj velja!
Zraven vedro dobre volje,
mar se da voščiti boljše?
Kje ste snežinke, rahle in sanjave,
da posrebrite slavnostno drevo
in sporočite praznične pozdrave,
prijatelji,
novo leto bo prišlo!*

Učiteljica Ksenija

VSEBINA

V TEJ ŠTEVILKI SI LAHKO PREBERETE ...

**KJE VSE SMO LETOS ŽE
BILI ... 3**

**POD
DROBNOGLEDOM 6**
**ŠOLA V NARAVI V DOMU ČŠOD
ŠTRK - PTUJ**

POGOVARJALI SMO SE ... 10
... Z MARTO BATIČ

Z ROKO V ROKI 13

TO SMO MI 15
JESEN JE PRIŠLA K NAM V VRTEC
*
PRVI RAZRED SE PREDSTAVI

ZADETEK V POLNO 19
PISMA DEDKU MRAZU

KJE VSE SMO LETOS ŽE BILI ...

NARAVOSLOVNI DAN V TEHNIŠKEM MUZEJU BISTRA

Odhod v muzej je bil zgodaj zjutraj. Šli smo skoraj vsi učenci in učitelji. V Bistri smo videli Titove avtomobile in preizkusili poskuse Nikole Tesle. Naredili smo periskop. Všeč so mi bile puške, pa tudi nekateri stari avtomobili. Imeli smo zanimiv dan.

Peter, učenec 8. razreda

KULTURNI DAN - OBISK TRUBARJEVE DOMAČIJE

Vtorek, 24. oktobra, smo si v okviru kulturnega dne ogledali domačijo Primoža Trubarja. Bilo je megleno, sončno, nato deževno.

Tja smo se vozili približno dve uri. Ko smo prispeli, smo najprej nekaj pojedli. Ogledali smo si grad Turjak. Bil mi je všeč. Nato smo šli še na Trubarjevo domačijo. Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo bili v arhivu.

Amira, učenka 7. razreda

RAZMIŠLJANJA UČENCEV IN UČITELJICE

Učenci iz posebnega programa vzgoje in izobraževanja smo obiskali tehnični muzej v Bistri. Všeč nam je bila delavnica, ker smo izdelali periskop. Z zanimanjem smo si ogledali razstavo starih avtomobilov in koles.

Udeležili smo se kulturnega dneva, obiskali smo Turjaški grad in Trubarjevo domačijo. Izvedeli smo veliko novega o Primožu Trubarju.

Z velikim veseljem smo novembra pričakali odhod v šolo v naravo. Obiskali smo Dom Štrk na Ptujskem polju. Uživali smo v lokostrelstvu, plezanju, vožnji s kanuji in skupnem druženju. Matjaž je osvojil prvo mesto v lokostrelstvu! Hura za šolo v naravi!

Učenci Matjaž, Tea in Jan z učiteljico Ljubo

Z GLAVO NA ZABAVO

V sredo, 19. novembra, smo s šolo šli na prireditev *Z glavo na zabavo*. Prireditev je bila v Avditoriju Portorož. Tam smo se srečali z učenci drugih šol, predvsem učenci višjih razredov osnovnih šol.

Na prireditvi so nastopali žonglerka, žongler, karateist, maskota korenček, čarovnik in DJ. Na odru so imeli eno igrico, ko si se moral usesti v avto in z nogo pritisniti na plin. Takoj, ko se je na steklu avtomobila prižgala rdeča luč, si moral z nogo pritisniti na zavoro in sklopko. Če si nanju pritisnil hitreje kot v času ene sekunde, so napisali tvoje ime na neko tablo. Najboljši med temi, ki so bili napisani na tabli, so na koncu prireditve dobili eno nagrado. Vsi tisti, ki so se odzvali kasneje kot v eni sekundi, se dobili eno majhno nagrado. Tudi midva z Nikolo sva jo dobila. Zanimivo je bilo, ko je čarovnik požrl balon.

Ob 13. uri se je prireditev počasi zaključila. Najbolj mi je ostalo v spominu, ko je žongler lovil keglje. Potem smo šli nazaj v šolo.

Tilen, učenec 7. razreda

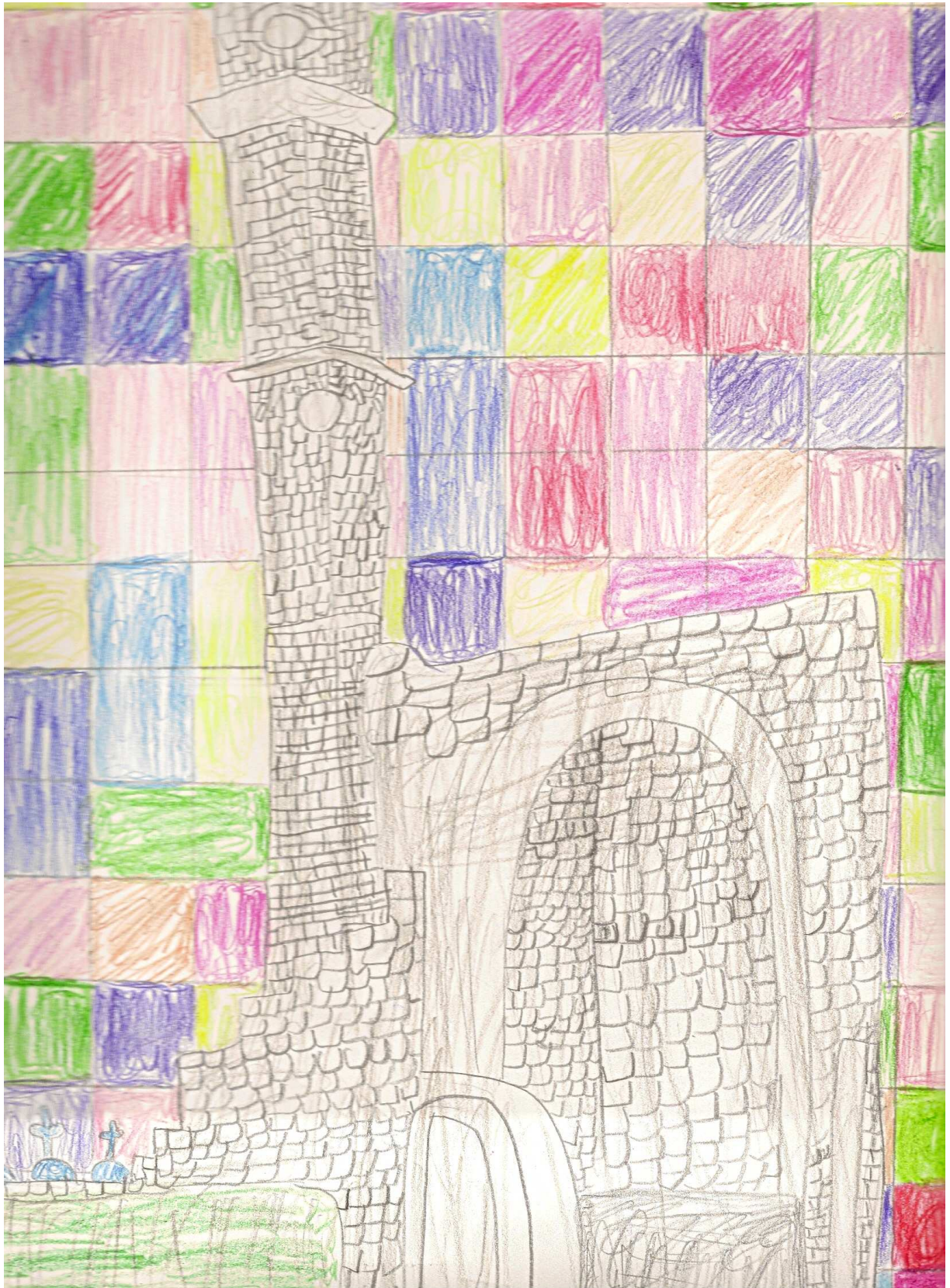
Z glavo na zabavo,
to za nas je zdravo,
raje kot na travo,
skuhamo si kavo.

Z glavo na zabavo,
to za nas je pravo,
raje kot na šit,
gremo celo spit.

Z glavo na zabavo,
pravimo zdaj vsi,
dejmo se zabavat
brez prelivat kri!

Učiteljica Barbara

ŠOLA V NARAVI V DOMU ČŠOD ŠTRK - PTUJ

V ponedeljek zjutraj smo se z avtobusom peljali na Ptuj v Dom Štrk. Ko smo prišli tja, smo si pospravili postelje. Nato smo šli še na kosilo.

Drugi dan smo šli do mesta Ptuj, kjer smo si ogledali znamenitosti. Po kosilu smo imeli prosti čas, popoldne smo šli ven.

V sredo smo šli na Ptujsko jezero. Tam smo pojedli malico. Nekateri so šli na kanu, nekateri pa k mlaki. Popoldne smo imeli lokostrelstvo in plezanje.

V četrtek smo šli v gozd. Tam smo imeli orientacijski tek. Po kosilu smo imeli poučne delavnice. Učiteljica nam je razlagala o kurentu. Zvečer smo imeli prireditev Pokaži, kaj znaš. Vsaka soba se je morala predstaviti.

V petek smo spet šli na Ptujsko jezero. Tisti, ki so bili v sredo na kanujih, so šli k mlaki, tisti, ki so bili takrat pri mlaki, so tokrat šli na kanuje. Ob dveh smo šli na avtobus in se odpeljali domov.

V Domu Štrk mi ni bilo všeč. Tja se ne bi nikoli vrnil.

Peter Franc, učenec 7. razreda

V četrtek smo se odpravili na veslanje s kanuji. Iz Doma Štrk smo se odpravili okoli 9. ure. K jezeru smo prispeli ob 10. uri. Pojedli smo malico, nato smo se s Harisom in učiteljem Rokom odpravili veslat.

Na Ptujskem jezeru smo videli polno umazanije. Kanu smo porinili v jezero, nato smo začeli veslati. Veslali smo do mostu, kjer je bil majhen slap. Tok je bil zelo močan. Vleklo nas je zelo hitro. Ko smo veslali, mi je bilo zelo lepo.

Naslednji dan smo se še enkrat vrnilo na veslanje. Nekaj učencev je šlo k mlaki, nekaj pa h kanuju. V istem kanuju smo veslali: jaz, Haris in Ervin. Ervin se je naenkrat začel preveč premikati. Postalo me je zelo strah. Zahteval sem, da me odpeljejo nazaj na kopno, kar sta tudi naredila. Na kopnem sta me pustila samega, onadva pa sta se vrnila veslat.

V šoli v naravi je bilo zelo lepo. Če bi mogel, bi čas še enkrat zavrtel nazaj in vse ponovil!

Aleksandar, učenec 9. razreda

Ko smo slišali, da bomo šli v šolo v naravi, smo bili vsi zelo veseli in smo komaj čakali njen začetek. Delali smo načrte, kdo bo s kom spal. Sam sem prosil učiteljice, če bi lahko spal z Leonom, Denijem, Ervinom in Nikolo. Sprva so se bale, da bomo delali hrup in da ni pametno, da smo skupaj v sobi. Čez nekaj časa smo jih prepričali, da so nam ustregle.

Samo še to noč, in potem v šolo v naravi!! Joj, to noč nisem nič spal, ker sem komaj čakal naslednje jutro! Končno sem dočakal dan! Na avtobusu so mi drugi učenci rekli, da tudi oni niso nič spali. Vsi so nestrpno čakali odhod v šolo v naravi, tako kot jaz.

Pot je bila dolga. Čez nekaj ur smo le prišli. Končno! Joj, ko smo prvič zagledali, kje bomo spali, se nam je zdelo grozno! Namreč, bilo je stran od mesta, kar je bilo malo strašno. Toda, ko smo vstopili v dom, je le-ta bil prav lep. Takoj so nas razporedili po sobah. Naša soba se je imenovala Katalog. Vsem nam se je to ime zdelo smešno ime za sobo. Drugače pa je bila soba lepa, nekoliko majhna, vendar dobra. V njej sta bila dva pograda, ena postelja, štiri omare, miza in stol. Z Leonom sva spala na zgornjih pogradih, Ervin in Deni pa na spodnjih. Nikola je spal na postelji. Nato smo si izbrali svoje omare. Vanje smo zložili svoje stvari. Potem so nas učitelji doma poklicali, da so nam razložili hišna pravila in pravila vedenja. Povedali so nam tudi, kakšne aktivnosti nas čakajo. Dobro, pravila niso bila tako huda, toda aktivnosti pa! Zelo!

Teden je bil dober. Med drugim smo šli na kanuje, kjer je bilo zelo zabavno. Plezali smo na plezalni steni. Imeli smo še lokostrelstvo, pohode in še nekaj drugih dejavnosti. Aktivnosti smo imeli v dveh skupinah. V eni skupini so bili mlajši otroci, v drugi pa starejši učenci. Vesel sem bil, kadar sem imel kakšno aktivnost. Všeč mi je bilo, ko smo pri aktivnostih tekmovali. Jaz sem bil v naši skupini najboljši lokostrelca in plezalec. Za uspešno plezanje sem dobil tudi diplomo. Žal sem svojo diplomu za najboljšega lokostrelca pozabil na avtobusu na poti domov.

Vožnja domov je bila zelo prijetna. Eno uro smo spali, nato smo se ustavili na bencinski črpalki, kjer smo si lahko nekaj kupili. Mi, fantje, smo kupili nekaj sladkega in nekaj za pit. Ena učiteljica je

kupila DVD-film o mačku Garfieldu. Mislil sem si: to je nek brezvezen film! Vsi, ki smo sedeli na zadnjih sedežih, smo se jezili, ker smo morali gledati ta DVD. Vendar smo se kasneje temu DVD-ju smejali tudi mi.

Ko smo se približali domu, je bila že tema. Fantje smo se še zabavali, si govorili šale in poslušali glasbo. Zdelo se mi je malo čudno biti spet doma. Po drugi strani pa sem bil vesel, ko sem spet videl svojo družino.

Upam, da bomo še kdaj šli na tako ekskurzijo. Tam je bilo zelo zabavno. Tako težko se je bilo v ponedeljek spet vrniti v šolo! Vendar smo se morali! Vsaj pet dni smo uživali!

Haris, učenec 9. razreda

PESMI Z DRUŽABNEGA VEČERA

Ena čumnata je b'la
tam na konc' hodnika.

Notri družba je bila
taka, kot se šika!

Ampak luna noter je pokukala
in vse malček zrukala.

Težko smo pospravljali,
štirke si popravljali,
se za pet potrudili
in smeti vse ven znosili.

Eni so vse 'teli, eni niso znali,
pa so ven zdirjali.

Je bilo težko, je bilo lepo
ma do konca je prišlo.

*Za sobo Čumnata - učiteljice Barbara, Mojca in
Tanja*

Ko smo prispeli,
smo b'li veseli.
A naslednjo noč
smo hoteli proč.

Težko smo vstali,
a nato smo se zbrali,
umili obraz, umili zobe,
nato odšli v svoje sobe.

Bilo je veliko tudi veselja,
vedno urejena postelja.
Kosilo je bilo zelo okusno.

Skoraj smo šli na avtobus,
saj smo delali preveč nemira.
Dobili smo pet, vrglo nas je iz tira!
Igrali smo nogomet, tudi plezali,
vsaj v tem smo se dobro odrezali.
Naši sobi je ime Katalog.

Toliko smo hodili, da nisem čutil nog!
A vse to je trajalo prekratko,
v mislih smo imeli sladko,
manjkalo pa ni tudi težav.

Ko je bila noč, težko sem zaspal,
saj je bila izgovorjena ena strašna pravljica,
nato se je v sobo prikradla mravljica.
Odnosla je bonbone,
rešila se je težava,
najboljša v življenju šola narava!

Za sobo Katalog - Leon, učenec 8. razreda

POGOVARJALI SMO SE ...

... Z MARTO BATIČ

Gospa Marta, zahvaljujemo se vam, ker ste privolili v intervju z nami. Bi nam lahko zaupali nekaj podatkov o sebi in vaši družini, da vas bolje spoznamo?

Seveda. Rojena sem 24. januarja 1952 v Mariboru. Poročena sem že zelo dolgo. Imam še vedno istega moža (smeh), dva odrasla sinova in tri vnučkinje. Živimo na Parecagu 74, v Sečovljah. Imamo majhno kmetijo, nekaj živali, svojo zelenjavo in sadje. Imam svoj prelep cvetlični vrt in še mnogo tega.

Kako in kdaj se je začela vaša poklicna pot? Kaj ste sploh po poklicu?

Po poklicu sem vzgojiteljica. To je pravzaprav dolga zgodba. V službo sem začela hoditi pred sedemintridesetimi leti na Koroškem, tam, kjer sem se tudi poročila. V vrtcih sem delala osemindvajset let, potem pa sem leta 2000 prišla delat sem, v CKSG Portorož.

Kje vse ste službovali?

Najprej sem službovala na Koroškem, potem v Sečovljah, nato v portoroškem vrtcu in nazadnje v našem Centru.

Ali se spomnite vaših prvih vtisov, obrazov otrok, ki ste jih prve učili, ko ste se zaposlili pri nas?

Seveda! Najbolj sta mi ostala v spominu Tina in Robi. Seveda se spomnim tudi ostalih, ki so še tukaj.

Bilo je pravzaprav noro! Do takrat nisem nikoli imela stika s takšnimi, drugačnimi otroki. Stopila sem v razred ... in kot bi padla v morje ..., morala

sem plavati! Ker pa sem imela otroke vedno rada, mi je to uspelo. Bilo je, kakor bi jih poznala že od nekdaj in oni mene. Postali smo prijatelji in začeli smo delati. Bilo nam je zelo lepo! Poslušali smo pravljice, peli, plesali, igrali lutkovne igrice in tako pravzaprav začeli živeti drug z drugim.

Poznamo vas po vaših številnih ročnih in kuharskih spretnostih. Kje ste se vse to naučili?

Ne vem, če se lahko človek tega nauči. Po mojem imaš to v sebi. Potem pa, če si v primernem okolju in s primernimi ljudmi, to lahko daš iz sebe.

Vslužbi pri nas ste zagotovo veliko doživeli. Ali bi lahko z nami podelili nekaj prijetnih dogodkov, ki se jih boste tudi v pokoju radi spominjali?

Vsak dan se je zgodilo nekaj prijetnega! Mogoče nekaj takšnih utrinkov ... Ko sem otrokom prvič zaigrala lutkovno igrico in videla izraze na njihovih obrazih, ko sem uredila tisti lepi pravljичni kotiček v pritličju, kjer je danes kavč – tam smo imeli pravljичni kotiček z različnimi igračkami, knjigami, igricami, kjer so se otroci zadrževali med odmori in preživljali prosti čas. Ali mogoče, ko smo za pusta napekli krofe za celo šolo ... Ali mogoče, ko smo OVI-oddelek hodili k nam v Sečovlje, kjer smo doživeli veliko lepega, kjer smo hranili živali, sejali v vrtu, si pripravili malice, v naši kantini pekli panetone, kruh, zelenjavne pogače, pripravljali razne namage, barvali jajčka ... Skratka, bilo nam je zelo lepo! Če bi hotela še naštevati, bi lahko naštevala v nedogled!

Do upokojitve vas ločita le še dva delovna dneva. Kakšni so občutki?

Ja, še do včeraj sem se glede tega šalila in smejala, danes pa mi je hudo ...

Imate kakšne načrte, kaj boste počeli, ko ne boste več hodili v službo? Kako si boste zapolnili dan?

Ojoj! Toliko tega je, kar bi rada počela, pa do sedaj nisem imela časa! Na primer, najvažnejše je to, da mi ne bo treba več gledati na uro. Potem pa so takšne drobne stvari, ki jih ženske rade počnemo, pa nam vedno zmanjka časa, ker so na prvem mestu vedno otroci pa mož pa služba in druge obveznosti. Sedaj bo pa vse bolj sproščeno. Na primer, več časa bom lahko posvetila vnučkam, spet bom lahko kvačkala, pletla, šivala – kar sem počela, ko sem bila mlada – spet bom lahko ustvarjalna pred prazniki, tako kot sem lahko bila do sedaj v službi. Doma mi je za to zmanjkalo časa.

Vpisala sem se že v Univerzo za tretje življenjsko obdobje! Zaenkrat sem vpisana v Šolo zdravja. Vsako jutro skupaj telovadimo na plaži in imamo predavanja, ki jih vodi zdravnik.

Ko bom zares v pokoju, se bom vpisala še v kak drug program, na primer nadaljevalni tečaj italijanščine, program o naši kulturni dediščini ali v kakšne ustvarjalne delavnice.

Poleg vsega tega sem aktivna tudi v Turističnem društvu Sečovlje, kjer imam veliko zadolžitev. Rada bi videla še toliko krajev v SLO, rada bi hodila spet v hribe, rad bi spet tekla, telovadila, rada bi spet ... rada bi spet ... Mnogo je tega, kar bi še rada!

Slovite po številnih življenjskih modrostih in vaši neposrednosti. Ali bi radi kaj posebnega sporočili svojim sodelavcem, učencem, bralcem našega glasila?

Veliko bi rada povedala, pa sedaj ne vem, kaj bi bilo najpomembnejše. Otroci, bodite takšni, kot sem bila jaz, vedoželjni, imejte radi sebe in druge. Veliko se učite, kajti, če kaj obžalujem v življenju, je edino to, da nisem še študirala in še več vedela, kot v resnici sem.

Sodelavkam in sodelavcem pa ... Ne, mogoče najprej ravnatelju! (Smeh) Naj bo strpen v ženskem kolektivu in naj bo takšen, kot se je pokazal na začetku. Ena od stvari, ki jih obžalujem, je ta, da nisem zaužila več let dela v kolektivu z ravnateljem. Vedno so bile moje šefice samo ženske, ki so bile sicer v redu ženske. Ampak, ženske težko prenašamo avtoriteto žensk, zato navijam za moške šefe! (Smeh)

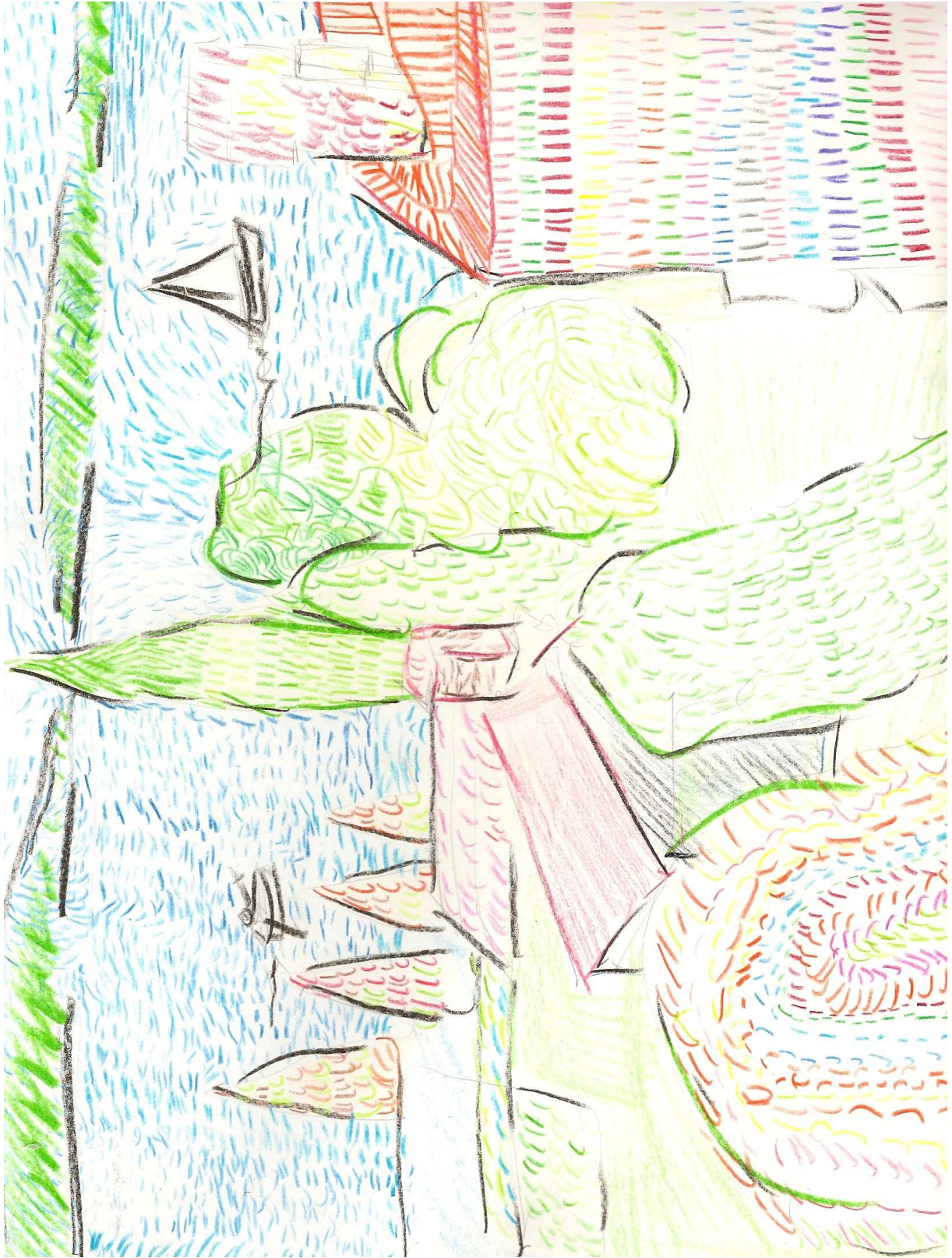
Kolegicam pa še to. Naj zdržijo do konca, naj se ne razdajajo čez mero, ker to nikomur in ničemu ne koristi, naj pa živijo tudi za službo in seveda, najprej za svojo družino.

Najlepša hvala za prijeten pogovor. Želimo vam mirno upokožitev. Upamo, da nas boste pogosto obiskali in razveselili z vašimi slaščičarskimi dobrotami.

Seveda vas bom obiskala, a ne morem vedeti kdaj, ker ne vem, če bom imela kaj časa.

Intervju je pripravila učiteljica Ksenija.

Z gospo Marto so se pogovarjale učenke Ajla, Amira, Tereza in Emina.

Z ROKO V ROKI

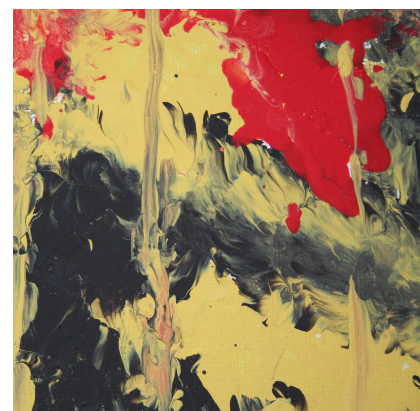
Sodelovanje s starši naših otrok ubira venomer nove poti. V lanskem in letošnjem šolskem letu v delo s starši vključujemo tudi vsebine umetniškega izražanja. Predstavljamo vam nekaj primerov likovnega ustvarjanja in poskuse literarnega izražanja oziroma pesnjenja kratkih pesmi, ki jih starši iz skupine integriranih otrok pošiljajo svojim otrokom.

LARA,
TI SI PUNČKA LJUBKA IN PRIVLAČNA,
VČASIH TRMASTA IN ZVITA,
KI IGRANJE, REZANJE IN LEPLJENJE
TI JE IGRAČA VSAKDANJA.

TIMON

MAJHNE NEŽNOSTI
SO V NORENJU, PITJU IN LISTANJU,
KJER RADOŽIVOST PRESEŽE NAAGLUŠNOST,
KJER JE OTROK OTROK.

SARA, LARA

Sta pridni in manjše rosti
se igraha z igračami, nakupujeta oblečila, ter se radi kopata in
brčkata.
Zada hodita v trgovino in se preoblačita večkrat na dan
povrh sta se otrocje.

Kiara!

Kiara moja, trmasta in vztrajna,
radla poje, se igra,
Moj otrok je sonček zlati,
svetla, jasna stran življenja ta.

Zoja!

Terminator poje, teka in trmari
Neutrudno knjigice prebira tako da,
z zelo živo Zojo ni niholi dolgčas

JESEN JE PRIŠLA TUDI K NAM V VRTEC

Prišla je jesen. Opazovali smo spremembe v naravi. Kako?! Vsako jutro smo pogledali skozi okno in ugotavljali ali sije sonce, dežuje, je oblačno ali morda piha veter.

Katarina, Vesna in Gordana so nam povedale, da jeseni veliko dežuje in da se moramo zato ustrezno opremiti.

Spoznali smo tudi, da listje odpada z dreves. In kaj bi lahko naredili iz pisanega, suhega listja?! . . . Ježka!

Katarina nam je na hišici prebrala novo zgod-bico Pod medvedovim dežnikom. Vsi smo jo napeto poslušali. V pravljici nastopajo živali: medved, zajec, miška in druge.

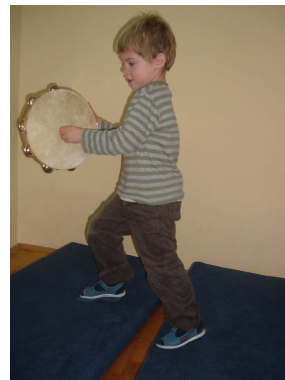

Vesna nam je s pomočjo različnih glasbenih instrumentov ponazorila gibanje in oglašanje živali. Nekateri so poskusili tudi sami . . .

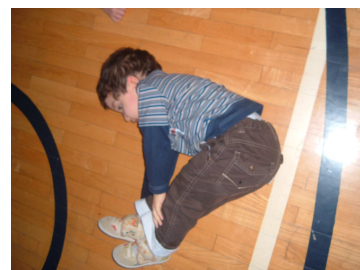
»Medo stopa copa cop ...«

»Jaz sem medved!«

»Jaz pa ježek in se rad kotalim!«

Veliko smo ustvarjali - risali, čečkali, packali, tipkali, mečkali, lepili ... in glej! Nastali so zanimivi izdelki.

*Vzgojiteljice in učiteljice Vesna, Petra,
Katarina in Gordana.*

PRVI RAZRED SE PREDSTAVI

To smo mi! Prvošolci Nejc, Luka, Jaka, Erik, Matija ter učiteljici Terezija in Marjetka. Zelo radi hodimo v šolo, saj se tam dogaja veliko zanimivih stvari. Pri slovenščini nam pomagajo risati in pisati palčki iz dežele Črtarije. To so palček Pomagalček, palček Črtek in palček Lokec. Skupaj z učiteljicama smo prebrali že veliko pravljic. Pri raznih nalogah nam pomaga tudi Veliki Panda. Je črne in bele barve in zelo mehek.

Ob sredah pride k nam učiteljica Anja in s seboj vedno prinese kakšno zanimivo knjigo.

Pri matematiki se učimo šteti in preštrevati, začeli smo tudi računati do 5. V kotičku z liki nas večkrat obišče Beli polarni medved, ki ima vedno polno nalog za nas. Okrog vratu ima šal, saj ga vedno zebe. Mi ga malo ogrejemo. Zelo radi telovadimo v telovadnici z učiteljem Rokom, ob četrtkih pa gremo z učiteljem h Kristini in tam skačemo na zeleni žogi, si podajamo žogo, hodimo po črti pa še marsikaj.

Navdušeni smo nad italijanščino z učiteljico Barbaro, saj nam pripoveduje zanimive dogodivščine Toga, ki prihaja z Blunaside. Pa še lepe pesmice ima na zgoščenkah.

V šoli imamo še druge šolske predmete: spoznavanje okolja, računalništvo, glasbeno vzgojo, likovno vzgojo, komunikacijo. Tudi tam počnemo veliko zanimivih stvari: pojemo, se pogovarjamo, se igramo, gledamo fotografije in prezentacije na računalniku, ustvarjamo ...

Kako poteka naš dan v šoli?

Vsako jutro Terezija vsakemu od nas nastavi svoj urnik. Včasih ji pri tem pomagamo. Zelo nam je všeč naš urnik s sličicami, ki nam pomagata pri pouku. Ko končamo neko dejavnost, odložimo sličico v škatlico, na kateri piše končano.

Najprej se malce poigramo, potem vedno preverimo, kateri dan v tednu je in zapišemo datum. Ugotovimo, če smo na ta dan vsi v šoli in kakšno je vreme. Vsakega povprašamo, kako se počuti. Sledi delo po urniku. Malico imamo v naši učilnici, saj imamo tako več miru, ker jemo počasneje kot drugi otroci.

Po malici sledi delo po urniku. Če je vreme lepo, si privoščimo sprehod v bližnjo okolico. Ob 12:20 gremo na kosilo, po kosilu si umijemo zobe, da bodo le-ti lepi, čisti in zdravi. Sledi delo in igra v podaljšanem bivanju z učiteljico Marjetko; takrat sta skupaj z nami tudi Gaja in Zarja. Sledi še popoldanska malica, pospravljanje, obisk stranišča in odhod domov. V šolo in domov nas večina hodi s šolskim avtobusom. Vožnja z avtobusom nam je zelo všeč. Najraje pa se igramo z malimi vrtavkami, bingom.

Ob sredah gremo nekateri k lvi, drugi pa k Nadiri. Včasih gremo na posebno telovadbo h Katji. Katja ima sedaj trebušček, saj pričakuje dojenčka. Trebušček je že tako velik, da mora Katja sedaj počivati doma in počakati, da se dojenček rodi. Sedaj bomo hodili telovadit z Alenko.

Tudi drugi otroci nas radi obiščejo. Tako smo ta mesec dobili obiske iz Strunjana. Prišli so otroci iz OVI-oddelka in njihovi učiteljici. Med otroci sta bila tudi Luka in Mihael, ki sta bila pri nas v vrtcu. Zelo lepo je bilo spet videti prijatelje in se z njimi poigrati. Skupaj smo si ogledali pravljico Prodajamo za gumb in si naredili vsak svojega čarovnika Ujtata.

Učiteljica Terezija

DRAGI DEDEK MRAZ!

PRINESI MI IGRICE ZA
RAČUNALNIK

ZADETEK V

POLNO

PISMA DEDKU MRAZU

Portorož, 4.12.

Dragi Dedek Mraz!

Prosim, prinesi mi velika nizena
čokolada, lomi šumi bombone,
daljinska vodena vozila. Prinesi
še kakšno računalniška igrica.

Lepi pozdravi

tvoj Eda

Dragi Dede Mraz!

Ljubla, 4.12.2008

Dobro jutro, upam, da sem bil priden. Upam, da
in dobro kaj, nika, da mi bo prinesel jagode
in hobotnje pa je, smo bratje, mi je, nato nekam
skromija.

Lep pozdrav,

Imroj Ljuba

Ljubla, 4.12.2008

Dragi Dede Mraz!

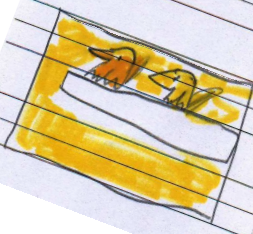
Želim si, da to leto ne bo postal slej, ker me
komo mogli pokati petardi. Želim si, da bi
prišla na obisk kida iz Ljubljane. Rad bi
se šel na njo potepat po Kopru.

Lep pozdrav,

Ter

DRAGI DEDEK MRAZ!

Želim si, da mi pod jelko
prineseš norvega papagaja.
Objubim ti, da bom nam
lepo skrbela.

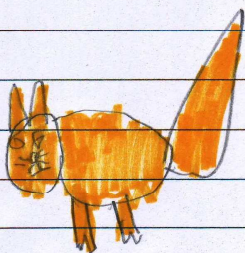

Gaja Zadnik.

DRAGI DEDEK MRAZ!

ŽELIM SI, DA MI PRINESEŠ
ZAJČKA IN MUČO.

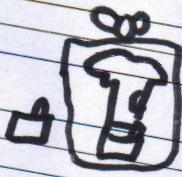

ZARJA BRATEC

Dragi Dedek Mraz!

Želim si da, bi mi pod jelko primejel
bom mašina in izvijače in gembroj in
lgrica moj domem. Dario Tonbakh.

Portovci, 4.12.08

Dragi Dedek Mraz!

Jaz bi rada, da bi mas or novem letu prišel
skibat in, da bi nam prinesel veliko dobrot in
in veliko lepih stvari. Jaz si želim, da bi mas videla,

dragi Dedek Mraz.

Lep POZDRAV,

Emina

Šolsko glasilo PORTOROŠKE RIBICE so oblikovali
*
učenci, učenke in strokovni delavci Centra s svojimi prispevki in
likovnimi izdelki
*
Ksenija Funa
z glavnim urejanjem glasila
*
Jožica Reščič in Sonja Zimerman
s tehničnim urejanjem glasila
*
Marko Strle
z urejanjem celostne podobe glasila in njegovim odgovornim
urejanjem.